

Som Følge af den fortsatte Revolution er Hæren bragt op til nu at tælle over 60,000 Mand, foruden de forskellige Staters Militær, og Indenrigsministeriets beredne Rural-Korps (beredne Gendarmer) hvilket altsaa m. H. t. den federale Hær vil sige, at den er bragt op til det dobbelte Antal, af hvad den var under Porfirio Diaz.

Julio Grandjean.

International Geologisk Kongres i Canada 1913 XII Session. Denne Kongres skal, efter hvad der nu foreligger i det første Cirkulære, afholdes i Slutningen af August og vare 8 Dage (Ærespræsident er Hs. kgl. Højhed Hertugen af Connaught). Præsidenten er Mr. Frank D. Adams ved Universitetet i Montréal og Generalsekretæren Mr. R. W. Brock, Direktør for Den geologiske Undersøgelse i Ottawa.

I de 8 Dage Kongressen, der skal have sit Sæde i Toronto, varer, vil flere vigtige geologiske Spørgsmaal blive diskuteret, Spørgsmaal der bl. a. ogsaa har verdensøkonomisk Betydning, og efter Kongressen er der arrangeret forskellige Ekskursioner, bl. a. en, der gaar helt igennem Canada fra Atlantic til Pacific med Endepunkt i Vancouver, og en op til Alaska; men for de Medlemmer, der eventuelt ikke kan deltage i disse længere Eks-

kursioner, er der talrige andre at deltage i, som kun strækker sig over nogle faa Dage.

Det omfangsrige Program kan ikke gengives her, men alle hidtil fremkomne Oplysninger kan faas i Det kgl. danske geografiske Selskabs Sekretariat.

Tsad Søens Forbindelse med Nilen. Den velkendte Opdagelsesrejsende Kaptajn Tilho, der særlig har eksploreret Egne omkring Tsad Søen er bleven ansat som fransk Administrator af Kanem. Det formodes, at han, foruden at varetage sine politiske Pligter her, vil foranstalte Undersøgelser, der gaar ud paa at løse det svævende Spørgsmaal angaaende Tsad Søens event. tidligere Forbindelse med Nilen, hvilket er et af Afrikas interessanteste geografiske Spørgsmaal.

Den bekendte østerrigske Forsker, Professor Musil, der bl. a. ogsaa har gæstet Det kgl. danske geografiske Selskab, af hvilket han er Ærmedlem, har atter foretaget en Ekspedition i Arabien; denne Gang i Selskab med Prins Sixtus af Parma. Professor Musil har med Udgangspunkt fra Damaskus paany besøgt ukendte Egne i det nordlige Arabien og Mesopotamien, hvor han bl. a. har fundet betydelige Oltidslevninger.

Literaturanmeldelser.

L. Pervinquière: Rapport sur une Mission Scientifique dans l'Extrême-Sud Tunisien. (Frontière Tuniso-Tripolitaine).

Nærværende Bog, som er udgivet af Direktionen for Landbrug, Handel og Kolonisation i Regentskabet Tunisien, indeholder Beretningen om de Resultater, som Hr. Pervinquière har hjembragt fra en paa det offentlige Bekostning foretagen Rejse i de Egne af Nordafrika, som ligger Syd for Tunisien.

Den franske Generalresident i dette Land udsendte nemlig Forfatteren sammen med en Kommission, som i Begyndelsen af 1911 blev beordret til at berejse Grænseegnene mellem Tunisien og Tripolitaniens. Forfatteren havde det særlige Hverv at foretage geografiske og mineralogiske Undersøgelser. Det ses, at Undersøgelsesområdet blev udstrakt mod Syd til den bekendte store Oase, Ghadamès, som hører til Tripolitaniens, men som ligger paa Grænsen af fransk Omraade. Landet Syd for det egentlige Tunisien, hvilket der altsaa her er Tale om, karakteriseres naturligt ved to Omraader:

Dahar er et Højplateau i Nærheden af Kysten, hvilket har en svag Hældning i Retning af Sahara. Det afsluttes mod Syd af en høj Skrænt (2,300 M. o. H), som i en Bue løber parallelt med Kysten fra Matmata til Tripolitaniens, hvor det bærer det ældgamle Navn »Djebel«. Dette Højland skriver sig udelukkende fra Kridttiden.

Djefara er en vidtstrakt Slette S. for den høje Skrænt, fra hvilken man kommer ned paa samme ad to Trappetrin, som tilhører Jura og Trias-Tiden, hvorfor Gips, Kridt, rød Sandsten osv. optræder her. I disse Lag findes forskellige Fossiler — dog ikke mange — hvilke bestemt angiver Lagenes Alder.

Tertiærtiden mangler saa at sige ganske i Syd-Tunisien, og Kvartærtiden er repræsenteret ved store Alluvialdannelser, hvis Mægtighed naar op til 40 Meter. De skriver sig aabenbart fra Begyndelsen af denne Periode, da Nordafrika havde et meget fugtigt Klima, hvilket jo senere er gaaet over til et mere tørt.

Mineralske Rigdomme synes ikke at skulle findes i Omraaderne S. f. Tunisien, hvilket man havde haabet. Ikke en Gang Fosfatlejer, som der